

For Finantsaaret 1886—87 vare de faste Lønninger opførte med 43,566 Kr. 67 Ø.

Den hidtilværende Lærer i Landøkonomi, Professor B. S. Jørgensen, har bebudet at ville søge sin Afsted inden Udløbet af indeværende Finantsaar, hvorfor Lønningen for denne Lærerpøst er opført med laveste Lønning 2,800 Kr. istedetfor i 1886—87 med 4,400 Kr., hvorved altsaa er sparet 1,600 Kr. Paa den anden Side er der en Forhøielse af 366 Kr. 66 Ø. paa Lønningerne til Forsøgslederne ved og Forstanderen for det landøkonomiske Forsøgslaboratorium, der som ovenansført dels inden Finantsaarets Begyndelse ere, dels i Finantsaarets Løb ville oprykke paa høiere Lønning. Læreren i Pathologi, Kirurgi og ambulatoirisk Klinik har hidtil af den af ham beboede Leilighed paa Høiskolen svaret en aarlig Løse af 600 Kr., hvilket Beløb paa de aarlige Finantslove har været opført under Høiskolens Indtægter. Efter det betydelige og stadigt vøgende Omfang, som de to pathologiske Læreres Virksomhed efterhaanden i Aarenes Løb har faaet, er det en Nødvendighed for Bestridelsen af Høiskolens Tjeneste, at de begge bo paa selve Skolen, og da den nævnte Lærer er den eneste af de paa Høiskolen boende Lærere, der svarer Løse, taler Billighed for, at den af ham ydede Løse fremtidig bortfalder. Han er derfor ovenfor opført som havende fri Bolig.

Til Begrundelse af den foreslaaede Førgøelse af Lærerkrafterne ved Høiskolen har man fra Direktøren for Skolen modtaget saalydende Indstilling, hvilken Ministeriet for sit Bedkommende i det Hele har kunnet tiltræde:

„Den Høiskolen i flere Henseender kun sparsomt tildelte Forsyning med Lærerkrafter og den dermed i nær Forbindelse staaende Mangel paa yngre Krafter, der kunne træde supplerende til, har i de senere Aar affødt forffjellige Ulemper. Da Læreren i Husdyrbrug saaledes i forrige Aar bortkaldtes ved Døden, kunde den derved ledigblevne Lærerstilling foreløbig kun besattes gennem Konstitution; gjentagne Sygdomstilfælde, som i For ramte Læreren i Kemi, nødte til extraordinære Foranstaltninger for at forhindre, at Undervisningen i dette Fag standsedes for samtlige Elever, og naar i den nærmeste Fremtid Læreren i Landøkonomi, som han har bebudet, paa Grund af Alder søger om Entledigelse, maa man ogsaa til Fortsættelsen af hans Undervisningsgjerning foreløbig noies med en rent midlertidig Ordning.

„Spørgsmaalet om en Førgøelse af Høiskolens Lærerkrafter har saaledes med Nødvendighed maattet trænge sig frem, og det er derfor i Forbindelse med Spørgsmaalet om de enkelte Undervisningsfags Udvikling blevet gjort til Gjenstand for nærmere Overveielse saavel indenfor snævrere, af Undervisningsraadet nedsatte Udvalg, tilbels i Forbindelse med tilfaldte, udenfor Høiskolen staaende, men med dens Undervisningsforhold bekendte Mænd, som i selve Undervisningsraadets Plenarmøder.

„Det fremførte Forslag til Lærerkrafternes Førgøelse er et Resultat af disse Overveielser, af hvilke der her fremsættes en sammentrængt Medbegjærelse.

„Ved Høiskolens Oprettelse i Henhold til Loven af 8de Marts 1856 blev der stillet den den Opgave, ved Siden af en alt i Gang værende Undervisning for Veterinærer og Landinspektører at paabegynde en omændret, høiere Undervisning for Landmænd, hvis Formaal i den til Grund for Lovens Bestemmelser liggende Kommissionsbetænkning af 27de Juli 1855 var fastsat til, at der skulde 1) bibringes Eleverne en nøiagtig Kundskab til de Love, der ligge til Grund for de dem dagligen omgivende Naturprocesser, og 2) vises dem Virksomheden og Anvendelsen af disse Love i deres fremtidige Besffættigelse i Landbruget. Ved Lovene af 11te Februar 1863 og 22de Januar 1869 udvidedes Undervisningen ved Høiskolen til ogsaa at omfatte den økonomiske Havedyrkning og Skovbruget.

„For Veterinærer, Landinspektører og Skovbrugere, der skulle underkaste sig en Examen, af hvilken Udgang til Anvendelse i Statens og det Offentliges Tjeneste er betinget, maa Undervisningens Omfang og Udstrækning i Tid være afhængig af Hensynet til denne særlige Anvendelse. For Landbrugere og Havedrugere, der ikke ved at underkaste sig Examen opnaa nogen særlig Ret, maa derimod Undervisningen være ordnet saaledes, at Elever med almindelige Gaver ved stadig Flid og uden særlig Manuduktionshjælp kunne underkaste sig en Modenhedsprøve efter en Tidsanvendelse, der ikke overstiger, hvad Flertallet af dem kan antages at kunne opre derpaa.

„Ved Siden af at give denne mere almindelige Undervisning maa Høiskolen ogsaa kunne yde de Enkelte, for hvem en særlig vidergaaende, saelig Uddannelse er nødvendig (f. Ex. som Forberedelse til Stillinger som Konjulerter, Assistenten osv.), Leilighed til fortsat Studium dels ved Foredrag over saadanne veterinære og landøkonomiske Afsnit, som hverken henhøre under det normale Kursus ved Høiskolen eller foredrages ved andre af Landets Lærestalter, dels ved Vejledning til Selvstudium og ved Øvelser og Under-